

Qait Bey, Alexandria (EG), jedno z míst konání Dialogového večera (Dialogue Night).

© 1001 Actions for Dialogue

EVROPSKÁ SOUSEDSKÁ POLITIKA: OBČANSKÁ SPOLEČNOST A KULTURA

SÍLA LIDÍ

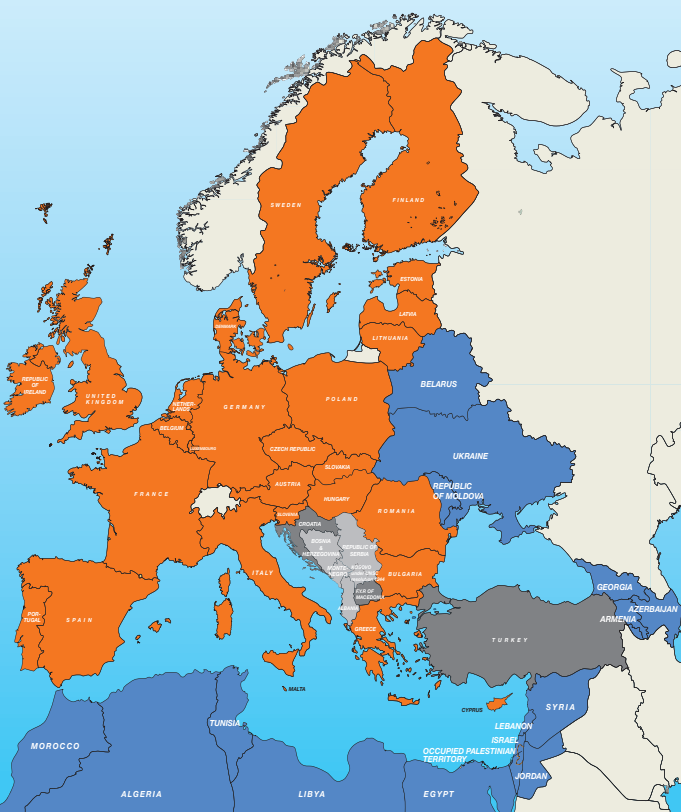
Evropská sousedská politika

ec.europa.eu/world/enp

Evropská komise
Generální ředitelství
pro vnější vztahy
B – 1049 Brusel
enp-info@ec.europa.eu

NF-30-08-002-CS-D

- Členské státy EU
- Partnerské země ESP
- Kandidáti na členství v EU
- Potenciální kandidáti na členství v EU

Středomořské večery

Dne 22. května 2008 se sešly desítky tisíc lidí z Evropy a Středomoří na večer plném zábavy, hudby, kultury a jídla.

Cílem Dialogového večera bylo podpořit porozumění a sounáležitost, přičemž bylo zdůrazněno společné kulturní dědictví oblastí Středomoří, jež je „křižovatkou civilizací“. Veřejné debaty, koncerty, slavnosti jídla a mnohé další akce se konaly v Alexandrii, Istanbulu, Barceloně, Bejrútu, Benátkách, Avignonu a dalších městech a vesnicích ve 37 zemích.

Na Sicílii, která je tavicím kotlíkem civilizace Středomoří, včetně té řecké, římské, křesťanské a islámské, se Dialogový večer konal v Palermu a byl dalekosáhlou kulturní konverzací. Jeho součástí byla řada mezinárodních seminářů, které svedly dohromady lidi z celého regionu, aby diskutovali o kulturní sounáležitosti, a nechyběly ani večere, na něž byly pozvány zahraniční komunity s cílem navázat kontakty s místními obyvateli.

Tisíc a jedno kulturní setkání

Večer byl součástí širší iniciativy 1001 akce pro dialog, kterou spustila Nadace Anny Lindhové.

Nadace se prostřednictvím této iniciativy snažila zmobilizovat svou síť organizací občanské společnosti v boji proti diskriminaci, při potlačování extremismu a v pomoci lidem znovu objevit své společné kořeny a dědictví.

„To je pravděpodobně naše dosud neúspěšnější akce,“ poznamenává Paul Walton z Nadace. „Cílem bylo zmobilizovat naši síť. Za měsíc a něco bylo na severním a jižním pobřeží Středozemního moře uspořádáno více než tisíc akcí.“

Rovnost bez výhrad

Jordánsko se věnuje otázce rovnosti mezi muži a ženami a podepsalo Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women – CEDAW) z roku 1979. Přetrvávají zde však určité výhrady.

Jordánské mohutné ženské hnutí se usilovně snaží prosadit úplnou rovnost mezi ženami a muži. „Zahájili jsme kampaň, jejímž sloganem je „rovnost bez výhrad“,“ vypráví Leila Hamarnehová z Arabské organizace žen (Arab Women’s Organisation – AWO) v Jordánsku.

Otázka pohlaví v programu

Tato nevládní organizace podporovaná EU spojuje své síly s jinými ženskými skupinami s cílem dosáhnout dalšího pokroku. V roce 2007 předložily na 39. zasedání výboru CEDAW úplně první „stínovou zprávu“ o Jordánsku.

Tato koalice také zorganizovala kampaň proti domácímu násilí a byl vydán zákon, který chrání ženy vysloveně před tímto zneužíváním v rodině.

EVROPSKÁ KOMISE
Vnější Vztahy

Z nedávného průzkumu vyplynulo, že většina občanů Evropské unie je pro užší spolupráci se sousedními zeměmi. Domnívají se, že užší vazby by mohly posílit mír a demokracii.

A právě to je cílem Evropské sousedské politiky (ESP). Vznikla v letech 2003/2004 s úmyslem více semknout rozšířenou EU a její sousedy. ESP se chystá podniknout konkrétní akce na podporu reformem a na zvýšení prosperity: na zkvalitnění každodenního života lidí v našem sousedství.

Jak to tedy funguje? EU a každý z jejích sousedů se dohodnou na tom, jak v průběhu tří až pětiletého období budou budovat užší vztahy a podporovat reformy. Společné závazky jsou vyjádřeny v takzvaných Akčních plánech. Pomocí při modernizaci a reformách jsou odborné znalosti a finanční prostředky (téměř 12 miliard eur v letech 2007 až 2013), které jsou dostupné v rámci Evropského nástroje sousedství a partnerství (ENPI).

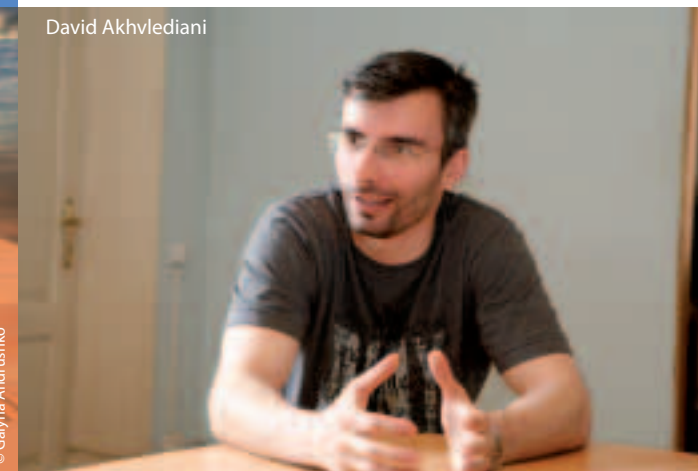
Mladí Ukrajinci vyzývají voliče, aby šli k volbám.

Imane Masbahiová

© Galyna Andrushko

David Akhvediani

Jak pomoci prostým lidem, aby se jim vedlo lépe

Společnost prosperuje, pokud jsou prostí lidé zdraví a ubírají se správným směrem. Nevládní organizace, dobročinné organizace, skupiny aktivistů, kulturní a politická sdružení, umělecké skupiny, výzkumné týmy a další organizace občanské společnosti se významnou měrou podílejí na podpoře dialogu ve společnosti a na řešení konfliktů.

A právě podpora dialogu „people-to-people“ je jednou z oblastí, na něž se ESP obzvláště zaměřuje. Spadá sem všechno od umění po osobní svobody; od hudebních festivalů po akademické debaty. Setkání a výměny, byť konfliktuální, nás všechny obohacují, napomáhají vzájemnému porozumění a uvolňují napětí.

Na plátně kousek od vás

Imane Masbahiová je jedinou ženou distribuující filmy v Maroku. Po vystudování scénaristiky a filmové režie v Egyptě, který je „Hollywoodem“ arabského světa, ji uchvátily egyptské filmy. Téměř před deseti lety založila malou společnost s cílem umožnit filmům produkovaným v Egyptě proniknout do Maroka.

Egyptské filmy jsou sice v Maroku velmi oblíbené, ale do země se většinou dostávají pouze nejkomerčnější produkce, a lidé se navíc na egyptské filmy dívají raději doma než v kině. A pokud jde o kasovní úspěch, vedle marockých filmů vévodí filmy z Hollywoodu a Bollywoodu.

„Konkurence z USA a Indie zasazuje distribuci arabských filmů vážné rány,“ vysvětluje Masbahiová. „A kvůli množství pirátských filmů všude kolem je stále obtížnější přivést diváky do kina, zejména na seriózní filmy.“

Kasovní trhák

Masbahiová je malou rybou ve velkém rybníce, a tudíž jí také chyběly prostředky na propagaci jejích filmů způsobem, jakým to mohou dělat distributoři amerických a indických filmů, nemluvě už vůbec o obrovské publicitě, které se jim dostává prostřednictvím masivní pozornosti v médiích. Právě proto byl problém propagace, například náročných politických dramát, o tolik těžší.

Masbahiové se podařilo pozvednout profil egyptských filmů v Maroku s pomocí programu Euromed Audiovisual financovaného EU. Mohla si dovolit řádné propagační kampaně, které zahrnovaly venkovní billboardy, tištěná média, a dokonce televizi.

A to se vyplatilo. Její poslední nabídkou byla egyptská politická satira pojednávající o korupci a dostalo se jí neobvyklé pocty – po celé jedno čtvrtletí byla na vrcholu v kasovních žebříčcích největšího marockého řetězce kin.

Přidejte se k celuloidové karavaně

Karavany už tisíce let přepravují lidi, zboží, myšlenky a kulturu po celém Středomoří. Přeneseme-li tuto tradici do 21. století, pak Karavana Euro-Arab Cinema od roku 2006 vozí filmy mezi těmito dvěma regiony, a to za podpory programu Euromed Audiovisual.

V různých městech Středozeří a arabského světa pořádá pravidelné filmové akce, a tak se snaží podpořit kulturní dialog prostřednictvím umění filmové tvorby. V roce 2008 se tato karavana zastavila v Paříži a představila režiséry z arabského světa.

Společný základ v rozděleném regionu

„Lidé žijící v různých oblastech Kavkazu toho o sobě vědí překvapivě málo,“ vysvětluje Salla Nazarenková z Institutu pro vojenské a mírové zpravodajství (Institute for War and Peace Reporting – IWPR). „Je tedy důležité dát novinářům možnost cestovat a podávat bezprostřední zprávy o problémech.“

Tato potřeba podporovat větší povědomí a objektivitu vedla IWPR a EU k zavedení Cross Caucasus Journalism Network (CCJN) (Celokavkazské žurnalistické sítě). „Je mnohem víc věcí, které žurnalisty sjednocují, než rozdělují. Díky CCJN se novináři nejen profesně rozvíjejí, ale také se zapojují do budování důvěry prostých lidí, a to prostřednictvím dialogu a objektivního podávání zpráv.“

Nejnovější perspektivy

David Akhvediani je mladý novinář píšící pro Resonanci, což je nezávislý gruzínský deník. Domnívá se, že spolupráce s CCJN mu umožňuje vidět věci z širšího úhlu. „Stále se učím něco nového,“ vypráví, například to, že v Arménii žijí menšiny, což je skutečnost, která je v rozporu s běžným názorem Gruzínců.

„Mé zpravodajství se mění k lepšímu. Mnohem důkladněji si ověřuji fakta a k získání celkového přehledu používám více zdrojů,“ uvádí Akhvediani.